Lietas Nr. C31391614
Lietas arhīva Nr. C-0350-15

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Tukumā 2015.gada 5.martā

Tukuma rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese I.Mudele
ar sekretāri G.Tomsoni,
atklātā tiesas sēdē 2015.gada 19.februārī, izskatīja civillietu Akciju sabiedrības „Citadele banka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu,
Tiesa
k o n s t a t ē j a :

2014.gada 18.jūlijā akciju sabiedrība „Citadele banka" (turpmāk prasītāja) cēlusi Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk atbildētājs) par parāda piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2013.gada 23.oktobrī starp prasītāju un atbildētāju tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr.PK-2.1.18.2.-05/2301 (turpmāk Līgums), saskaņā ar kuru prasītāja piešķīra atbildētājam kredītu Ls 2175,13 (3094,93 *euro*) apmērā atbildētāja parāda saistību pret prasītāju izpildei ar galīgā norēķina dienu 2016.gada 30.septembri. Parakstot Līgumu, atbildētājs apņēmās veikt Kredīta un procentu maksājumus Līguma maksājumu grafikā norādītajā termiņā un apjomā, veicot iemaksas Kredīta atmaksas kontā Nr.LV31PARX0006154880004 laika periodā no 2013.gada 31.oktobra līdz 2016.gada 30.septembrim. Atbildētājs Līguma darbības laikā nav veicis regulārus maksājumus saskaņā ar maksājumu grafiku, līdz ar ko ir secināms, ka atbildētājs nav pildījis Līguma noteikumus un cita starpā ir pieļāvusi Līguma pārkāpumus. Sakarā ar to, ka atbildētājs nav veicis regulārus un pilnā apmērā maksājumus savu parāda saistību izpildei pret prasītāju, prasītāja, saskaņā ar Līguma 8.3.punkta noteikumiem, nosūtījusi atbildētājam 2014.gada 1.aprīļa Paziņojumu par uzņemto saistību izpildi un Līguma pirmstermiņa izbeigšanu, ar kuru uzaicināja atbildētāju līdz 2014.gada 30.aprīlim samaksāt tekošo parādu- Līgumā paredzētos kavētos maksājumus un aprēķināto līgumsodu. Vienlaikus prasītāja ar minēto paziņojumu informēja atbildētāju, ka gadījumā, ja norādītajā termiņā atbildētājs neveiks tekošā parāda samaksu, prasītāja vienpusēji atkāpsies no Līguma, līdz ar ko saskaņā ar Līguma 8.4.punktu atbildētājam būs pienākums samaksāt visu Līgumā noteikto parāda summu un aprēķināto līgumsodu, kā arī brīdināja, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu. Tā kā paziņojumā norādītais netika izpildīts, prasītāja, pamatojoties uz Līguma 8.3.1.punktu un Civillikuma 1589.pantu, vienpusējā kārtā atkāpās no Līguma 2014.gada 30.aprīlī.

Pamatojoties uz Civillikuma 1587., 1590., 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1753., 1754., 1756., 1764., 1828., 1874., 1943. un 1946.pantu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai esošo kopējo parādu 3480,79 *euro* apmērā, kas sastāv no: galvenā parāda – 3094,93 *euro*, nesamaksātajiem procentiem par kredīta summas lietošanu – 245,00 *euro* par laika periodu no 23.10.2013. līdz 30.04.2014., līgumsoda – 102,17 *euro* par laika periodu no 31.10.2013. līdz 30.04.2014., likumiskiem procentiem – 38,69 *euro* par laika periodu no 01.05.2014. līdz 14.07.2014., kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus un noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus - 6 % no simta gadā no galvenā parāda 3480,79 *euro* līdz sprieduma izpildei.

2014.gada 31.jūlijā tiesa atbildētājam uz deklarēto dzīvesvietu nosūtīja prasības pieteikumu, nosakot paskaidrojumu iesniegšanai termiņu līdz 2014.gada 1.septembrim (lietas 29.lapa).

Par celto prasību atbildētājs tiesā rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis.

2014.gada 30.septembrī, saskaņā ar Civilprocesa likuma 32[1].panta pirmo daļu un Rīgas apgabaltiesas priekšsēdētājas D.Vilsones 2014.gada 11.septembra rezolūciju, civillieta saņemta turpmākai izskatīšanai Tukuma rajona tiesā.

2015.gada 20.februārī Tukuma rajona tiesā saņemti prasītājas iesniegums un prasības pieteikuma papildinājumi par likumisko procentu apmēru (lietas 43.-44.lapa).

Prasītāja iesniegumā norāda, ka pēc prasības iesniegšanas tiesā maksājumi nav veikti un prasītāja lūdz civillietu izskatīt bez prasītājas pārstāvja klātbūtnes, pilnībā apmierinot prasību saskaņā ar iesnieguma pielikumā pievienotajiem prasības pieteikuma papildinājumiem un piedzenot visus ar tiesāšanos saistītos izdevumus. Prasība tiek uzturēta pilnā apmērā (lietas 43.lapa).

Prasības pieteikuma papildinājumos norādīts, ka tā kā no prasības pieteikuma iesniegšanas brīža līdz tiesas sēdei ir pagājis noteikts laika sprīdis, prasītāja ir aprēķinājusi likumiskos procentus par laika periodu no 15.07.2014. līdz 19.02.2015. 113,48 *euro* apmērā. Ņemot vērā likumisko procentu pieaugumu, prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai esošo kopējo parādu 3594,27 *euro* apmērā, kas sastāv no: galvenā parāda – 3094,93 *euro*, nesamaksātajiem procentiem par kredīta summas lietošanu – 245,00 *euro* par laika periodu no 23.10.2013. līdz 30.04.2014., līgumsoda – 102,17 *euro* par laika periodu no 31.10.2013. līdz 30.04.2014., likumiskiem procentiem – 152,17 *euro* par laika periodu no 02.05.2014. līdz 19.02.2015., kā arī piedzīt visus tiesāšanās izdevumus un noteikt prasītājai tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos procentus - 6 % no simta gadā no galvenā parāda 3094,93 *euro* līdz sprieduma izpildei (lietas 44.lapa).

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. Par tiesas sēdi atbildētājam paziņots, nosūtot pavēsti ierakstītā sūtījumā pēc deklarētās dzīvesvietas adreses. Tas saņemts atpakaļ ar norādi, ka „beidzies glabāšanas laiks".

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 56.panta 5.daļu, 56.[1]pantu, uzskatāms, ka atbildētājam tiesas dokumenti izsniegti. Tiesā nav saņemta informācija par atbildētāja neierašanās iemesliem uz tiesas sēdi, nav saņemts lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu. Pie minētiem lietā konstatētiem faktiem un tos apstiprinošiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka nav konstatējami Civilprocesa likuma 209.pantā noteiktie imperatīvie lietas izskatīšanas atlikšanas pamati. Tiesa atzīst, ka nav arī pamata atlikt lietas izskatīšanu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 210.pantā noteiktajiem fakultatīvajiem pamatiem.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 156.panta pirmo daļu, tiesa atzīst, ka lietu var izskatīt bez atbildētāja piedalīšanās.

Tā kā atbildētājs nav ieradies uz lietas izskatīšanu un tiesā nav saņemti arī atbildētāja paskaidrojumi, tiesai lietā ir taisāms aizmugurisks spriedums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1]panta noteikumiem – aizmugurisks spriedums ir spriedums, ko pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Tiesa atzīst, ka ir iestājies Civilprocesa likuma 208.[1]pantā noteiktais gadījums, kad ir taisāms aizmuguriskais spriedums, jo nav saskatāmi Civilprocesa likuma 208.[1]panta otrajā daļā noteiktie ierobežojumi aizmuguriska sprieduma taisīšanai.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka katrai pusei ir jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa nosaka, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Tiesa konstatē, ka 2013.gada 23.oktobrī starp akciju sabiedrību „Citadele banka" un atbildētāju tika noslēgts Patēriņa kredīta līgums Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301, saskaņā ar kuru prasītāja piešķīra atbildētājam kredītu Ls 2175,13 (3094,93 *euro*) apmērā atbildētāja parāda saistību pret prasītāju izpildei ar galīgā norēķina dienu 2016.gada 30.septembri (lietas 9.-13.lapa).

Tiesa konstatē, ka puses ir vienojušās par minēto līgumu būtiskajām sastāvdaļām, ar nolūku savstarpēji saistīties un saskaņā ar Civillikuma 1533.pantu minētie līgumi ir uzskatāmi par galīgi noslēgtiem un atzīstami par tiesīgiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 5.1.punktu, parakstot Līgumu, atbildētājs apņēmās veikt Kredīta un procentu maksājumus Līguma maksājumu grafikā norādītajā termiņā un apjomā, veicot iemaksas Kredīta atmaksas kontā.

Saskaņā ar minētajam līgumam pievienoto Maksājumu grafiku Nr.1 pirmais maksājums bija veicams 2013.gada 31.oktobrī, bet pēdējais – 2016.gada 30.septembrī (lietas 13.lapa).

Saskaņā ar prasītāja norādīto un prasības pieteikumam pievienoto Prasības summas aprēķinu, kā arī atbildētāja patēriņa kredīta konta izdruku, atbildētājs savas no Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 izrietošās saistības pildījis neregulāri un nepilnā apmērā (lietas 14.-19.lapa).

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka atbildētājs nav veicis parāda apmaksu, kā arī nav nokārtojis savas saistības pret prasītāju.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka atbildētājs pielaidis parāda atmaksas nokavējumu, tādēļ no atbildētāja prasītāja labā piedzenams galvenais parāds 3094,93 *euro*.

Civillikuma 1589.pantā ir noteikts, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 8.3.punktā un 8.3.1.punktā noteikts, ka banka ir tiesīga vienpusēji atkāpties no līguma, nosūtot klientam rakstisku paziņojumu, ja klients kavē līgumā noteikta maksājuma samaksas termiņu ilgāk par 20 dienām.

Prasītāja nosūtījusi atbildētājam 2014.gada 1.aprīļa Paziņojumu par uzņemto saistību izpildi un 23.10.2013. Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 pirmstermiņa izbeigšanu, ar kuru uzaicināja atbildētāju līdz 2014.gada 30.aprīlim samaksāt tekošo parādu - Līgumā paredzētos kavētos maksājumus un aprēķināto līgumsodu. Vienlaikus prasītāja ar minēto paziņojumu informēja atbildētāju, ka gadījumā, ja norādītajā termiņā atbildētājs neveiks tekošā parāda samaksu, prasītāja vienpusēji atkāpsies no Līguma, līdz ar ko saskaņā ar Līguma 8.4.punktu atbildētājam būs pienākums samaksāt visu Līgumā noteikto parāda summu un aprēķināto līgumsodu, kā arī brīdināja, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā prasītāja vērsīsies tiesā ar prasību par parāda piedziņu (lietas 20.-21.lapa).

Tā kā paziņojumā norādītais netika izpildīts, prasītāja, pamatojoties uz Līguma 8.3.1.punktu un Civillikuma 1589.pantu, vienpusējā kārtā atkāpās no Līguma 2014.gada 30.aprīlī.

Izvērtējot lietas apstākļus un ilgstošo saistību izpildes kavējumu, tiesa secina, ka prasītājas vienpusēja atkāpšanās no Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 ir tiesiska un nav uzskatāma par Patērētāju aizsardzības likuma pārkāpumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi. Savukārt Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bija norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Tiesa konstatē, ka atbilstoši Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 1.9., 6.1., 6.2 punktam, gadījumā, ja atbildētājs kavē jebkura Maksājuma grafikā noteiktā maksājuma samaksas termiņu, atbildētājs apņemas samaksāt prasītājam līgumsodu 0,15% apmērā no kavētā maksājuma summas par katru nokavējuma dienu.

Prasītāja par Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 maksājumu kavējumu ir aprēķinājis līgumsodu 102,17 *euro* apmērā par laika periodu no 2013.gada 31.oktobra līdz 2014.gada 30.aprīlim.

Līdz ar to no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams aprēķinātais līgumsods par maksājumu kavējumu 102,17 *euro* apmērā.

Novērtējot līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgu lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju, līdz ar to nav pamata tā samazināšanai vai parādnieka atsvabināšanai no pienākuma to maksāt atbilstoši Civillikuma 1724.[1]panta nosacījumiem.

Civillikuma 1753.pants paredz, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu. Pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Procentu apmērs cieši jānosaka aktā vai darījumā. Ja tas nav darīts, kā arī tādā gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā (Civillikuma 1756.pants un 1765.pants).

Prasītāja saskaņā ar Patēriņa kredīta līguma Nr. PK-2.1.18.2.-05/2301 1.4., 1.5., 4.1. un 4.2.punktu, aprēķinājusi procentus par kredīta summas lietošanu 245,00 *euro* apmērā par laika periodu no 23.10.2013. līdz 30.04.2014. Papildus minētajam, prasītāja par laika periodu no 02.05.2014. līdz 19.02.2015. aprēķinājusi arī likumiskos nokavējuma procentus 152,17 *euro* apmērā, kurus tiesa atzīst par pamatotiem un piedzenamiem no atbildētāja prasītājas labā.

Tiesai nav pamata apšaubīt prasītājas norādīto atbildētāja kopējā parāda summas apmēru, jo atbildētājs pret to nav iebildis, kā arī tiesai nav pamata apšaubīt parāda esamību, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas izdarīšanas fakts jāpierāda tam, kas to apgalvo. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka prasītāja ir pierādījusi savu tiesību pēc prasījuma.

Pie šādiem apstākļiem tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnībā un no atbildētāja par labu prasītājai piedzenams pamatparāds 3094,93 *euro* apmērā, procenti par kredīta summas lietošanu 245,00 *euro* apmērā par laika periodu no 23.10.2013. līdz 30.04.2014., līgumsods 102,17 *euro* apmērā par laika periodu no 31.10.2013. līdz 30.04.2014., likumiskie procenti 152,17 *euro* apmērā par laika periodu no 02.05.2014. līdz 19.02.2015.

Savukārt, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 195.pantu, prasītājai nosakāmas tiesības saņemt no atbildētāja likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda pamatsummas, tas ir, 3094,93 *euro* par laika periodu līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Civilprocesa likuma 41.panta pirmā daļa paredz, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Tiesas izdevumi ir valsts nodeva, kancelejas nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi (Civilprocesa likuma 33.panta otrā daļa).

Prasītāja, iesniedzot prasību, samaksājusi tiesas izdevumus šādā apmērā - valsts nodevu 373,97 *euro* (lietas 4.lapa) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 4,70 *euro* (lietas 5.lapa).

Tādējādi no atbildētāja prasītājas labā piedzenami tiesas izdevumi - samaksātā valsts nodeva 373,97 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*.

CPL 204.^{1}pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas summu un tiesas izdevumu piedziņu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, kas nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā atbildētājam nosakāms 10 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 41., 193., 195., 204.^{1}, 208.^{2} un 208.^{4}pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu Akciju sabiedrībai „Citadele banka", reģistrācijas numurs 40103303559, pamatparādu 3094,93 *euro*, procentus par kredīta summas lietošanu 245,00 *euro* par laika periodu no 23.10.2013. līdz 30.04.2014., līgumsodu 102,17 *euro* par laika periodu no 31.10.2013. līdz 30.04.2014., likumiskos procentus 152,17 *euro* par laika periodu no 02.05.2014. līdz 19.02.2015., tiesāšanās izdevumus valsts nodevu 373,97 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 *euro*, kopā piedzenot 3972,94 *euro* (trīs tūkstoši deviņi simti septiņdesmit divi *euro* un 94 centi).

Atzīt Akciju sabiedrībai „Citadele banka", reģistrācijas numurs 40103303559, tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, likumiskos sešus procentus gadā no pamatparāda pamatsummas, tas ir, 3094,93 *euro* par laika periodu līdz sprieduma izpildei, ņemot vērā Civillikuma 1763.pantā noteikto par to, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noteikt /pers. B/, personas kods /personas kods/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei - 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasītāja Akciju sabiedrība „Citadele banka" ir tiesīga aizmugurisku spriedumu pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, tas ir 2015.gada 5.marta, apelācijas sūdzību iesniedzot Tukuma rajona tiesā.

Atbildētājs/pers. B/ nav tiesīgs pārsūdzēt aizmugurisku spriedumu apelācijas kārtībā, bet 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Tukuma rajona tiesai pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese I.Mudele